

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Ingen vil naturligvis bestride, at statsministeren gav tilsagn om at komme med et loviniciativ. Men jeg vil gerne spørge hr. Kofod-Svendsen, om han hørte nogen dag, nogen måned eller noget år for, hvornår et sådant forslag skulle fremsættes.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg hørte, at der allerede er iværksat et grundigt udredningsarbejde, og jeg vil tro, at i nær fremtid, om få måneder, vil der foreligge et lovforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 13 af Pia Kjærsgaard (FP) (se foran)

forkastedes, idet 4 (FP) stemte for, 123 (S, KF, V, SF, RV, CD, KRF og VS) imod.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 103:

Forslag til lov om tilskud til efteruddannelse inden for jordbrugserhvervene.

Af landbrugsministeren (Britta Schall Holberg).

(Fremsat 19/11 86).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lohmann (S):

Ligesom der for netop 4 år siden var behov for en efteruddannelse af landmænd og deres hustruer eller samlever, er der det stadig væk, og der kan vel også være det for deres medarbejdere.

Loven blev dengang vedtaget for årene 1983 til og med 1986 med en beløbsramme på 4 mill. kr. som tilskud til deltagere i jordbrugsfaglige efteruddannelser, betinget af at kurset var på mindst 5 dages sammenhængende undervisningsdage.

Det undrer os en del, at man først nu, 14 dage før lovens udløb, kommer med et forslag til afløsning af den nugældende lov, et forslag, der i stedet for 4 mill. kr. nu indeholder en beløbsramme på 11 mill. kr. Jeg kan godt forstå, at ministeren i første omgang kan have glemt at nævne dette.

Det er for os glædeligt, at regeringspartierne har fået forståelse for nødvendigheden af at dygtiggøre sig. Det var jo os, der i 1982 lagde grundlaget for den nugældende lov. Vi finder det imidlertid uforståeligt, at landbrugsmedhjælperne ikke er med i gruppen, der kan få støtte til efteruddannelse.

Vi må erkende, at der også inden for landbruget fortsat er behov for større viden, også for de allerede etablerede landmænd, især i en tid, hvor udviklingen i landbruget er inde i en brydningstid – hvad det for så vidt altid har været. Det gælder både i en udviklingsperiode og i en nedgangsperiode med begrænsning af produktionen. Det sidste kræver nok den største dygtighed, og mange har i den situation måttet bukke under for presset. Det er vel også derfor, man i sin tid i forbindelse med landbrugslovgivningen stillede krav om landbrugsuddannelse for at kunne købe en landbrugsejendom, et krav, som der er kræfter i gang med at undergrave.

Der sker uafbrudt meget i samfundet, teknologisk, økonomisk og strukturelt, som indebærer en stadig forandring. Skal den enkelte landmand/landbrugsmedhjælper kunne følge med i denne udvikling, er det nødvendigt, at han eller hun også får den tilstrækkelige efteruddannelse.

Spørgsmålet for os er, om det er rimeligt, at det tidligere krav til den tidsmæssige udstrækning af kurserne skal bortfalde ved dette forslag. Det kan vi ikke medvirke til, medmindre der bliver givet tilsagn om, at det også må gælde for andre efteruddannelser.

Vi finder det af afgørende betydning, når man skal modtage undervisning med offentlige tilskud, at man også kan hellige sig den og ikke skal skynde sig hjem til en masse andre gøremål. Hvis man ønsker en kursusvirksomhed, der forudsætter, at folk stadig skal kunne passe deres arbejde, finder vi det da rimeligt, men så må det være uden offentlig støtte til den enkelte.

I en tid hvor man taler så meget om alternative driftsformer, bl.a. tilplantning af marginale jorder, finder vi det tilfredsstillende, at